

РЕШЕНИЕ

№ 199

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 06.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **5893** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Д. С. С. от [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Л. П., срещу отказ на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите (НАП) да заличи жалбоподателя от регистъра по чл.10г, ал.1 от Закона за хазарта (ЗХ), обективиран в писмо с рег. № 94-Д-376/#1/05.05.2023 г. В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен, постановен в противоречие на материалноправните разпоредби, с административнопроизводствените правила, както и с целта на закона. Иска се отмяната му и връщане на преписката с указания лицето да бъде отписано от регистъра на уязвимите лица при хазартни игри.

Ответникът – изпълнителният директор на НАП чрез процесуалния си представител юрк.И. К. в представена по делото писмена молба изразява становище за недопустимост на жалбата като подадена срещу акт, който не отговаря на характеристиките на чл.21 от АПК. Алтернативно счита същата за неоснователна. Моли съда да я остави без разглеждане, респ. да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото. Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата за процесуално допустима. Същата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Не се споделят възраженията на ответника, че писмото има само уведомителен характер. Макар и непрецизно оформено, същото напълно съответства на определението за индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, определящ го като изрично волеизявление или изразено с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. В случая административният орган е сезиран с искане, което поставя началото на административно производство по снемане на регистрацията от регистъра и с постановения отказ безспорно се засягат неблагоприятно права и законни интереси на оспорващия.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

С искане с вх. № 94-Д-173 от 23.02.2023г. жалбоподателят е заявил вписване в регистъра на уязвимите лица с цел забрана или недопускане до участие в хазартни игри като е посочил срок от 23.02.2023 г. до 30.04.2023 г.

На 02.05.2023 г. Д. С. е подал искане до изпълнителния директор на НАП, с което е поискал да бъде заличен от регистъра, считано от 05.05.2023 г.

С писмо с изх.№ 94-Д-376/1/05.05.2023 г. С. е уведомен, че след извършена проверка се установява, че лицето е вписано в регистъра на 23.02.2023 г. със срок на вписване до 30.04.2025 г., съгласно чл.10г, ал.4 и ал.5 от ЗХ и му е отказано заличаване от регистъра, тъй като не е изтекъл минималният срок от две години, предвиден с разпоредбата на чл.10г, ал.4 от ЗХ.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Оспореното решение е постановено от компетентен орган – изпълнителният директор на НАП, при условията на заместване, за което е представена заповед № ЗЦУ-ОПР-30/02.09.2022 г..

Актът е издаден в предвидената писмена форма и съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 от АПК. Същият съдържа мотиви и разпоредителна част, с която ясно и точно е изразена волята на административния орган.

В хода на административното производство обаче е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.10г, ал.4 и ал.5 от ЗХ, периодът, за който се иска вписването, не може да бъде по-кратък от две години. Заличаването се извършва : 1) по искане на вписаното лице и 2) когато е изтекъл посоченият от лицето срок за вписване, а ако не е посочен – след изтичането на две години от вписването, арт. чл. 10г, ал. 5, т.т. 1 и 2 от ЗХ.

Анализът на двете разпоредби налага извод, че мярката е със срок минимум две години, като заявеният период на вписване от страна на искателя може да бъде по-дълъг, но не и по-кратък от две години. Целта на законодателя очевидно е възпиране на уязвимите лица от участие в хазартни игри чрез предоставяне на възможността същите да се самоограничат чрез предвидената в закона процедура. Следователно сред мерките за защита на уязвимите лица е въведена и такава, която е

доброволна, т.е. зависи изцяло от тяхната воля.

Вписването в конкретния случай е извършено въз основа на заявление, съобразно волята на жалбоподателя. Не се спори относно обстоятелството, че посоченият срок за който се иска вписването е от 23.02.2023г. до 30.04.2023г.

При това съдът приема, че след като в заявлението е записан по-кратък от минимално предвидения в закона срок, а именно от 23.02.2023 г. до 30.04.2023 г., административният орган не е трябвало изобщо да приема така подаденото заявление, доколкото същото е погрешно попълнено. Следвало е да се дадат указания на лицето за това, че срокът, който посочва не може да е по-кратък от две години.

Приемането на заявлението и удължаването на срока, за който същото е подадено без съответното уведомяване на заявителя неминуемо ограничава неговите права.

С оглед на горното съдът намира, че органът след като неправилно е вписал лицето в регистъра на уязвимите лица, което очевидно е в разрез със законовите изисквания, както и със свободната преценка, която е предоставена на лицата да се впишат в този регистър, е постановил незаконосъобразен отказ за заличаване на Д. С. от регистъра на уязвимите лица.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. С. С. отказ на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите да заличи Д. С. С. от регистъра по чл.10г, ал.1 от Закона за хазарта, обективиран в писмо с рег. № 94-Д-376#1/05.05.2023г.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на НАП за ново произнасяне по искането на Д. С. С. от 02.05.2023 г. за заличаване от регистъра по чл.10г, ал.1 от Закона за хазарта, при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: